

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Švarcovou ve věci

žalobce:

[REDACTED]

zastoupeného Milanem Bláhou, advokátem
se sídlem Lánská 65, Praha 9 – Kyje

proti
žalované:

[REDACTED]

zastoupené JUDr. Jitkou Oliberiusovou, advokátkou
se sídlem Římská 104, Praha2

o neúčinnost darovací smlouvy

t a k t o :

- I.** Žaloba na určení, že darovací smlouva uzavřená dne 20.5.2010 mezi žalovanou jako obdarovanou na straně jedné a [REDACTED], narozeným [REDACTED] bytem [REDACTED], jako dárce na straně druhé, na základě které žalovaná nabyla věci nemovité, a to rodinný dům č.p. [REDACTED], který je součástí pozemku parc. č. [REDACTED] a dále pozemky parc. č. [REDACTED] – zahrada a parc. č. [REDACTED] zastavěná plocha a nádvoří, to vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrálním pracovištěm [REDACTED], na listu vlastnictví č. [REDACTED] pro katastrální území a obec [REDACTED], je vůči žalobci právně neúčinná, se zamítá.
- II.** Žalobce je povinen nahradit žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 38.146,85 Kč k rukám právní zástupkyně žalované, JUDr. Jitky Oliberiusové, advokátky, se sídlem Římská 104/14, Praha 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Séglová.

- III.** Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Berouně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení vzniklé státu v tomto řízení ve výši 5.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 28.3.2012 domáhal určení, že darovací smlouva uvedená ve výroku I. tohoto rozsudku je vůči němu neúčinná. Žalobce uvedl, že manžel žalované [REDAKCE] vystavil ve prospěch žalobce dvě směnky vlastní, a to na částku 120.000,- Kč splatnou 30.12.2008 a na částku 200.000,- Kč splatnou 20.7.2007, které však [REDAKCE] nezaplatil. Žalobce se proto jejich zaplacení domáhal u soudu. Krajský soud v Praze jeho žalobě vyhověl dvěma směnečnými platebními rozkazy, proti nimž [REDAKCE] podal námitky. O námitkách Krajský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 14.7.2011 ve věci sp. zn. 47 Cm 232/2010 a 47 Cm 233/2010 tak, že oba směnečné platební rozkazy ponechal v platnosti. Přestože si byl [REDAKCE] vědom svého dluhu vůči žalobci, daroval svůj jediný majetek, z něž by bylo možné pohledávku žalobce uspokojit, a to nemovitosti uvedené ve výroku I. tohoto rozsudku (dále také „předmětné nemovitosti“ nebo „nemovitosti“), darovací smlouvou ze dne 20.5.2010 žalované. Vzhledem k tomu že tak učinil poté, co jej žalobce vyrozuměl o svém záměru vymáhat své směnečné pohledávky (splatné v roce 2007 a 2008) soudní cestou, lze z tohoto jednání dovodit úmysl [REDAKCE] zkrátit žalobce. Jelikož [REDAKCE] je jinak zcela nemajetný, a on i žalovaná věděli, že tímto svým jednáním bude uspokojení pohledávky žalobce zmařeno, jednali takto úmyslně, i proto, že smlouva obsahuje ujednání o bezplatném, neomezeném doživotním užívání darovaného majetku [REDAKCE]

2. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Namítla, že žalobce není aktivně věcně legitimován k podání žaloby, neboť nemá vůči jejímu manželovi [REDAKCE] vymahatelnou pohledávku. Dále uvedla, že v době uzavření darovací smlouvy nevěděla o existenci dluhu svého manžela, neboť ji o vystavení směnky neinformoval. Protože směnky byly vystaveny bez jejího vědomí a daný úkon nelze považovat za obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů, dovolala se s poukazem na ustanovení § 40 a § 145 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31.12.2013 (dále jen „o.z.“) neplatnosti směnky a z nich vyplývajícího závazku. Dále uvedla, že darovací smlouva byla uzavřena s ohledem na vyšší věk manžela po narození jejich syna, neboť manžel chtěl darováním zajistit žalovanou tak, aby předmětný majetek nezdědily též jeho další děti, s nimiž nemá dobré vztahy. Žalovaná namítla, že v době darování vážlo na darovaných nemovitostech zástavní právo České spořitelny, a.s., IČO 45244782, pro pohledávku ve výši 2.000.000,- Kč, a zástavní právo ve prospěch [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] rovněž pro pohledávku ve výši 2.000.000,- Kč, ohledně nichž jsou vedena řízení o soudním prodeji zástavy. Žalovaná o existenci těchto pohledávek věděla, a s ohledem na jejich výši nemohla poznat případný zkracovací úmysl svého manžela vůči žalobci či jiným věřitelům, protože v případě prodeje nemovitostí by byly přednostně uspokojeny právě tyto zajištěné pohledávky. Žalobce by proto svoji pohledávku zpeněžením nemovitostí neuspokojil. Žalovaná dále uvedla, že se dotazovala manžela na hrozbu nařízení exekuce či výkonu rozhodnutí na uvedené nemovitosti, ale o jeho závazku vůči žalobci nevěděla, stejně tak jako o úmyslu zkracovat věřitele, tedy žalobce, neboť ji o tom manžel neinformoval. Žalovaná dále namítla, že v době uzavření darovací smlouvy nemohla vědět o existenci výše uvedené pohledávky žalobce, protože k převodu vlastnictví došlo ještě před zahájením řízení ve věci. Nad to byl podle žalované dluh žalobce dle informací od jejího manžela již uhrazen.

3. Soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 31.3.2016, č.j. 6 C 54/2012-262, tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl a žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. K odvolání žalované byl tento rozsudek usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20.2.2017 zrušen

s odůvodněním, že soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutkový stav, neboť nezjistil cenu předmětných nemovitostí, ani aktuální stav žádného z řízení o prodeji zástavy, a nezjistil tedy ani, zda skutečně došlo k objektivnímu zkrácení uspokojení pohledávky žalobce, kterou má jako věřitel vůči manželu žalované, [REDACTED]

4. Žalobce poté na své žalobě setrval tak, jak byla podána, a doplnil, že darovací smlouvou se [REDACTED] zbavil svého jediného majetku, ze kterého mohl být žalobce uspokojen. Úmyslné jednání [REDACTED] je možné dovodit z toho, že poté, co mu žalobce sdělil, že hodlá vymáhat své pohledávky ze smének, uzavřel se žalovanou předmětnou darovací smlouvu. V době, kdy byla darovací smlouva uzavřena, mohla být pohledávka žalobce prodejem předmětných nemovitostí uspokojena, a to přesto, že na ní vážnou dvě zástavy. Žalobce dále uvedl, že jeho pohledávka vůči [REDACTED] je vymahatelná a jednání [REDACTED] zkrátilo žalobce. Žalobce dále uvedl, že nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu v tom smyslu, že pokud jsou předmětné nemovitosti zatíženy zástavním právem a zajišťují zajištěné pohledávky, neumožňuje tato skutečnost vymožení pohledávky žalobce. Podle žalobce nelze neúčinnost právního úkonu poměřovat možností vymoci jeho pohledávku v budoucnu, neboť nelze předjímat, jakým způsobem bude pokračovat vymáhání pohledávek zástavních věřitelů, tedy České spořitelny, a.s. a [REDACTED]

5. Žalovaná poté doplnila, že obě pohledávky věřitelů jejího manžela, tedy České spořitelny, a.s. a pana [REDACTED], nebyly dosud uhrazeny. V září 2018 byla pohledávka [REDACTED] postoupena společnosti SKYLARK CAPITAL LTD. a předmětná nemovitost je i nadále postižena zástavním právem, které sice nyní není zapsáno v katastru nemovitostí, brzy se zde ale objeví. Z tohoto důvodu měla žalovaná za to, že se žalobci nepodařilo prokázat, že uzavřením darovací smlouvy s [REDACTED] a převodem nemovitosti uvedené ve výroku I. tohoto rozsudku byla zkrácena práva žalobce.

6. Pokud jde o provedené důkazy a jejich hodnocení ve smyslu § 132 o.s.ř., soud z části odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 31.3.2016. Soud vzal z provedených důkazů za prokázaný následující skutkový stav.

7. Ze spisů Krajského soudu v Praze vedených pod sp. zn. 47 Cm 232/2010 a sp.zn. 47 Cm 233/2010 a směnečného platebního rozkazu ze dne 31.8.2010, č.j. 47 Cm 232/2010-10, rozsudku ze dne 10.7.2013, č.j. 47 Cm 232/2010-89, 47 Cm 233/2010 a rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 30.1.2014, č.j. 8 Cmo 307/2013-113, vyplývá, že [REDACTED], narozený [REDACTED] vystavil jako dlužník dne 12.7.2007 směnku vlastní na směnečnou sumu 200.000,- Kč splatnou 20.7.2007, a dále dne 14.11.2008 směnku vlastní znějící na směnečnou sumu 120.000,- Kč, splatnou dne 30.12.2008. Ze spisu dále vyplývá, že [REDACTED] a žalovaná uzavřeli manželství a ke dni 10.7.2013 byli manželé. Vzhledem k tomu, že [REDACTED] uvedené směnečné sumy řádně a včas neuhradil, podal žalobce dva návrhy na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 12.7.2010 proti [REDACTED]. Krajský soud v Praze těmto návrhům vyhověl a vydal dne 12.7.2010 směnečný platební rozkaz č.j. 47 Cm 233/2010-10, kterým [REDACTED] uložil povinnost zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 200.000,- Kč spolu s 6 % ročním úrokem z této částky, dále směnečnou odměnu ve výši 667,- Kč a náklady řízení ve výši 49.930,- Kč. Krajský soud v Praze pak vydal dne 31.8.2010 směnečný platební rozkaz, č.j. 47 Cm 232/2010-10, kterým [REDACTED] uložil povinnost zaplatit žalobci směnečný peníz ve výši 120.000,- Kč spolu s 6 % ročním úrokem z této částky, směnečnou odměnou ve výši 400,- Kč a náklady řízení ve výši 33.120,- Kč. Po spojení obou věcí ke společnému projednání Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 10.7.2013 č.j. 47 Cm 232/2010-89, 47 Cm 233/2010 i přes námítky žalovaného ponechal oba směnečné platební rozkazy v platnosti a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 20.016,- Kč. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 30.1.2014, č.j. 8 Cmo 307/2013-113 tento rozsudek jednak potvrdil v části týkající se obou směnečných platebních rozkazů a dále jej změnil v části týkající se náhrady

nákladů řízení, a žalovanému uložil nahradit žalobci náklady řízení ve výši 19.920,80 Kč a ve výši 30.874,80 Kč.

8. Soud dále z darovací smlouvy ze dne 20.5.2010, zjistil, že [REDAKCE], daroval žalované jako obdarované nemovitosti uvedené ve výroku I. tohoto rozsudku včetně všech součástí a příslušenství, které měl ve svém výlučném vlastnictví, přičemž tyto nemovitosti jsou zapsány na LV č. [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE]. Součástí darovací smlouvy bylo též prohlášení dárce o zatížení darovaných nemovitostí smluvními zástavními právy zřízenými ve prospěch dvou zástavních věřitelů, a to České spořitelny, a.s., a [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a dále též ujednání o tom, že dárce je oprávněn bezplatně, neomezeně doživotně předmětný majetek užívat k zajištění jeho bydlení včetně jeho příslušenství a obdarovaná se zavazuje toto užívání dárce umožnit, nedohodnou-li se smluvní strany později jinak. Z návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí soud zjistil, že právní účinky vkladu vlastnického práva žalované do katastru nemovitostí dle této smlouvy nastaly ke dni 4.6.2010.

9. Z výpisů z katastru nemovitostí pro LV č. [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE] dále vyplývá, že žalovaná je vedena v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník budovy č.p. [REDAKCE] – rodinný dům na pozemku parc. č. [REDAKCE] a dále pozemků parc. č. [REDAKCE] – zahrada a parc. č. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, to vše na základě výše uvedené darovací smlouvy. Z těchto výpisů rovněž vyplývá, že tyto nemovitosti byly zatíženy smluvním zástavním právem pro pohledávku České spořitelny, a.s., IČO 45244782, ve výši 2,000.000,- Kč a smluvním zástavním právem pro pohledávku [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], pro pohledávku rovněž ve výši 2,000.000,- Kč, a také exekutorským zástavním právem pro pohledávku ve výši 2,400.000,- Kč s příslušenstvím proti povinnému [REDAKCE] ve prospěch dalšího věřitele STAMAR LEASING s.r.o., IČO: 48535206. Ke dni 2.12.2014 a 2.2.2015 list vlastnictví již neobsahoval údaje o exekuci vedené ve prospěch společnosti STAMAR LEASING s.r.o., a ke dni 21.3.2016 z výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že byla vedena exekuce na majetek žalované.

10. Z výpisu z Katastru nemovitostí pro LV č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] pak vyplývá, že zástavní právo smluvní k výše uvedeným nemovitostem ve prospěch České spořitelny, a.s. bylo zapsáno do katastru nemovitostí s právními účinky vkladu práva ke dni 18.2.2005 a ve prospěch [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], s právními účinky vkladu práva ke dni 31.7.2007.

11. Z výpisů z evidence práv v katastru nemovitostí pro [REDAKCE] vyplývá, že ke dni 28.11.2012, ani ke dni 22.3.2016 nebyl jmenovaný vlastníkem žádných nemovitých věcí.

12. Ze spisu Okresního soudu v Berouně sp.zn. 16 EXE 1245/2014, soud zjistil, že České spořitelně, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, byla rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 27.4.2011, č.j. 107 C 181/2009-101 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5.3.2014 č.j. 25 Co 6/2014-196, přiznána pohledávka proti [REDAKCE] ve výši 1,286.173,24 Kč s příslušenstvím. Zdejší soud dne 13.6.2014 pověřil vedením exekuce na majetek povinného [REDAKCE] soudního exekutora JUDr. Milana Suchánka, Exekutorský úřad Praha 9. [REDAKCE] jako povinný navrhl zastavení exekuce pro její neúčelnost, a to s ohledem na jeho majetkové poměry a další nařízené exekuce. Okresní soud v Berouně usnesením ze dne 8.10.2015, č.j. 16 EXE 1245/2014-29, návrh na zastavení exekuce zamítl pro předčasnost. Soudní exekutor poté v rámci odvolacího řízení sdělil, že veškeré dotazy ohledně majetku [REDAKCE] u třetích osob, u zdravotních pojišťoven, bank, penzijních a stavebních spořitelen a v evidenci motorových vozidel, měly negativní výsledek. Soudní exekutor pouze zjistil, že [REDAKCE] je poživatelem starobního důchodu, který však již postižen exekučním příkazem s lepším pořadím. K odvolání [REDAKCE] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 15.12.2015, č.j. 28 Co 495/2015-46, usnesení o zamítnutí návrhu povinného na zastavení exekuce potvrdil.

13. Ze spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 15 EXE 1388/2013, soud dále zjistil, proti [REDAKCE] byla nařízena exekuce ve prospěch oprávněných [REDAKCE], nar.

██████████, a ██████████, nar. ██████████ na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9.11.2010, č.j. 9 EC 142/2010-32 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20.9.2011, č.j. 35 Co 204/2011-62, k vymožení pohledávky ve výši 128.040,- Kč. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Marcel Smékal, Exekutorský úřad Praha – východ. Ze spisu dále vyplývá, že se ██████████ nachází v nepříznivé situaci, kdy podle jeho tvrzení nemá žádný majetek a jeho jediným příjmem je již jinými exekucemi postižený starobní důchod. Součástí tohoto soudního spisu sp. zn. 15 EXE 1388/2013 je pak elektronický spis soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad Praha – východ, sp. zn. 081 EX 0299/13, ze kterého vyplývá, že soudní exekutor činil úkony za účelem prověření majetku a příjmů povinného ██████████ a zjistil, že ██████████ je od 1.10.2009 poživitelem starobního důchodu, který mu byl ke dni 6.6.2013 vyplácen ve výši 10.129,- Kč. Jiný v exekuci postižitelný majetek ██████████ se soudnímu exekutorovi nepodařilo zjistit.

14. Ze spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 15 EXE 11700/2011 ve věci oprávněného ██████████ proti povinnému ██████████ vyplývá, že byla nařízena exekuce k vymožení pohledávky oprávněného ve výši 500.000,- Kč s příslušenstvím a nákladů předchozího řízení.

15. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 23 Nc 103/2012 soud zjistil, že ██████████, narozený ██████████, podal jako zástavní věřitel, proti žalované jako zástavní dlužnici dne 22.2.2012, návrh na nařízení soudního prodeje zástavy. Okresní soud v Berouně usnesením ze dne 12.12.2013, č.j. 23 Nc 103/2012-104, za účasti vedlejšího účastníka na straně zástavního věřitele SKYLARK CPITAL LTD., kterému byla v mezidobí postoupena část pohledávky ██████████ ve výši 930.000,- Kč, nařídil soudní prodej zástavy, a to budovy č.p. ██████████ – rodinný dům na pozemku parc. č. ██████████ a pozemků parc. č. ██████████ – zahrada a ██████████ – zastavěná plocha a nádvoří, zapsaných na listu vlastnictví č. ██████████ pro katastrální území ██████████ pro pohledávku zástavního věřitele ve výši 1,070.000,- Kč s příslušenstvím. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27.5.2015, č.j. 20 Co 161/2015-188, bylo toto rozhodnutí soudu I. stupně potvrzeno a obě rozhodnutí nabyla právní moci dne 8.7.2015.

16. Soud doplnil důkazy a z podstatného obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 zn. 44 C 13/2015 zjistil, že Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, uzavřela s ██████████ smlouvu o úvěru č. 0182611119 dne 10.2.2005 spolu s dodatky, na základě které byl ██████████ poskytnut úvěr ve výši 2,000.000,- Kč splatný do 28.2.2011. Téhož dne byla mezi Českou spořitelnou, a.s., a ██████████ uzavřena zástavní smlouva, na základě které bylo zřízeno zástavní právo k výše uvedeným nemovitostem. S ohledem na to, že ██████████ uvedené nemovitosti daroval žalované, a pohledávka České spořitelny, a.s. nebyla řádně uhrazena, podala Česká spořitelna, a.s. návrh na nařízení soudního prodeje zástavy. Žalovaná podáním ze dne 19.9.2014 navrhla, aby soud řízení o nařízení soudního prodeje zástavy přerušil do doby, než bude pravomocně rozhodnuto ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 6 C 54/2012. Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 23.2.2015, č.j. 44 C 13/2015-42 návrhu žalované vyhověl a řízení přerušil. Usnesení nabylo právní moci dne 13.3.2015.

17. Z e-mailu ze dne 27.7.2018 vyplývá, že pohledávka České spořitelny za ██████████ z titulu výše uvedené smlouvy o úvěru činila ke dni 30.6.2014 na jistinu 1,749.319,06 Kč spolu s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1,119.466,48 Kč a ke dni 27.7.2018 na ni nebylo ničeho uhrazeno. Ke dni 12.9.2018 činila výše této pohledávky včetně příslušenství 2,783.848,81 Kč, jak je zřejmé z přípisu z tohoto data. Na tuto pohledávku nebylo nic uhrazeno ani ke dni 10.10.2018, jak je zřejmé z úředního záznamu ze dne 10.10.2018. Z informace z internetových stránek infosoud.justice.cz ke sp. zn. 44 C 13/2015 je pak zřejmé, že v dané věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 nebylo rozhodnuto o pokračování v řízení.

18. Z podstatného obsahu spisu vedeného u Okresního soudu v Berouně pod sp. zn. 16 EXE 1568/2015 soud zjistil, že ██████████, narozený ██████████ uzavřel dne 30.7.2007

smlouvu o půjčce s [REDAKCE], na základě které poskytl [REDAKCE] částku ve výši celkem 2,000.000,- Kč. Téhož dne byla mezi těmito osobami uzavřena rovněž zástavní smlouva, na základě které bylo zřízeno zástavní právo k výše uvedeným nemovitostem, tehdy ve vlastnictví [REDAKCE]. Nemovitosti byly následně [REDAKCE] darovány žalované. Vzhledem k tomu, že poskytnuté finanční prostředky nebyly [REDAKCE] vráceny ve sjednané lhůtě do 31.7.2010, byl Okresním soudem v Berouně usnesením ze dne 12.12.2013, č.j. 23 Nc 103/2012-104, nařízen soudní prodej zástavy, tj. předmětných nemovitostí, pro pohledávku [REDAKCE] ve výši 1,070.000,- Kč s příslušenstvím s ohledem na to, že [REDAKCE] postoupil část pohledávky ve výši 930.000,- Kč společnosti SKYLARK CPITAL LTD., reg. č. 5391006, se sídlem Juliana Close, London, N2 0TJ, United Kingdom. K odvolání žalované Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27.5.2015, č.j. 20Co 161/2015-188, usnesení o nařízení soudního prodeje zástavy potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci 8.7.2015. [REDAKCE] poté podal návrh na nařízení exekuce a Okresní soud v Berouně pověřením ze dne 2.9.2015 pověřil provedením exekuce soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ. Soudní exekutor vydal dne 3.9.2015 exekuční příkaz, č.j. 191 EX 2523/15-11, kterým nařídil prodej výše uvedených nemovitostí. Žalovaná podáním ze dne 24.9.2015 navrhla zastavení exekuce s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že [REDAKCE] peněžní prostředky [REDAKCE] skutečně poskytl. Okresní soud v Berouně usnesením ze dne 26.4.2016, č.j. 16 EXE 1568/2015-49, návrh žalované na zastavení exekuce zamítl, a toto rozhodnutí bylo k odvolání žalované usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30.6.2016, č.j. 30.6.2016, 20Co 255/2016-72, zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně. Okresní soud v Berouně pak po doplnění dokazování usnesením ze dne 1.11.2017, č.j. 16 EXE 1568/2015-102, návrh žalované na zastavení exekuce opětovně zamítl. K odvolání žalované Krajský soud v Praze usnesením ze dne 21.2.2018, č.j. 20 Co 30/2018-127, usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že zastavil exekuci prodejem zástavy co do částky 70.000,- Kč, neboť byla postoupena společnosti SKYLARK CPITAL LTD., a ve zbývajícím rozsahu rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.4.2018.

19. Z úředního záznamu ze dne 27.7.2018 vyplývá, že v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ byl zpracován znalecký posudek ke stanovení obvyklé ceny předmětných nemovitostí s ohledem na to, že byl připravován prodej nemovitostí a k uvedenému datu činila pohledávka [REDAKCE] spolu s příslušenstvím a náklady soudního exekutora částku 2,020.998,- Kč.

20. Ze sdělení soudního exekutora Mgr. Jana Beneše ze dne 11.9.2018, č.j. 191 EX 2523/15-100 soud zjistil, že dne 18.9.2018 byla soudním exekutorem nařízena dražba předmětných nemovitých věcí k uspokojení pohledávky zástavního věřitele [REDAKCE], která ke dni 11.9.2018 činila 2,033.336,- Kč včetně nákladů exekuce. Sdělením téhož soudního exekutora ze dne 5.10.2018 pak soud zjistil, že soudní exekutor usnesením ze dne 18.9.2018, č.j. 191 EX 2523/15-116 exekuci zastavil a dražba předmětných nemovitých věcí byla zrušena, což potvrzuje usnesení soudního exekutora Mgr. Jana Beneše ze dne 18.9.2018, č.j. 191 EX 2523/15-115. Ze sdělení téhož soudního exekutora ze dne 9.10.2018 pak vyplývá, že exekuce byla zastavena, neboť [REDAKCE] vzal podáním ze dne 13.9.2018 návrh na nařízení exekuce zpět, neboť pohledávka ve výši 1 mil. Kč byla uhrazena ve výši 730.000,- Kč. Z uvedeného sdělení dále vyplývá, že soudní exekutor rozhodl o nákladech exekuce tak, že žádný z účastníků ani exekutor nemá nárok na jejich náhradu.

21. Ze znaleckého posudku znalkyně Ing. Štěpánky Johnové č. 1560-1/2018, doplněné jejím výsledkem při ústním jednání konaném u soudu dne 27.7.2018, při kterém znalkyně setrvala na závěrech svého znaleckého posudku, zjistil, že znalkyně stanovila obvyklou cenu předmětných nemovitostí, tedy pozemku parc.č. [REDAKCE] a pozemku parc.č. [REDAKCE] jehož součástí je stavba č.p. [REDAKCE], to vše v k.ú. [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku vyplývá, že stavba byla původně postavena a užívána jako rekreační objekt, kdy původní dřevostavba byla v rámci stavebních

úprav spojených s rekolaudací objektu na rodinný dům opatřena venkovní šlechtěnou omítkou. Podle znalkyně nemovitost nespĺňuje ve všech ohledech parametry rodinného domu. Znalkyně dospěla k závěru, že obvyklá cena nemovitostí činila ke dni 20.5.2010 částku 2,370.839,- Kč. Při stanovení této ceny obvyklé znalkyně vycházela z průměrné ceny nemovitostí v daném okrese podle statistických tabulek, neboť neměla k dispozici jiné podklady a navýšila ji dle lokality. Znalkyně rovněž stanovila obvyklou cenu nemovitostí ke dni 11.1.2008, a to porovnávacím způsobem, kdy znalkyně porovnávala s předmětnou nemovitostí celkem čtyři obdobné nemovitosti s ohledem na provedenou rekolaudaci. Znalkyně vycházela z informací dostupných na realitních serverech a také ze své starší databáze. Znalkyně stanovila obvyklou cenu k uvedenému datu 11.1.2008 na částku 2,700.000,- Kč s tím, že z této částky činila hodnota pozemků 500.000,- Kč. Znalkyně uvedla, že takto stanovená obvyklá cena odpovídá jejím zkušenostem a cenám na trhu. Dále uvedla, že ke dni 27.7.2018, kdy byl proveden její výslech, se mohla obvyklá cena nemovitostí zvýšit. Ohledně rozporu s výslednou cenou obvyklou stanovenou znaleckým posudkem zpracovaným v exekuční věci vedené soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, sp. zn. 191 EX 2523/2015, uvedla, že se jedná o názor zpracovatele posudku. Při stanovení obvyklé ceny nemovitostí znalkyně nezohlednila opravy, které byly prováděny v souvislosti se zaplavením nemovitostí povodněmi v roce 2013.

22. Ze znaleckého posudku o ceně obvyklé č. 774-26/2018 ze dne 30.6.2018 zpracovaného znalcem Ing. Ivo Ludvíkem, vyplývá, že jím byla stanovena obvyklá cena předmětných nemovitostí ke dni 30.6.2018. Znalec stanovil tuto cenu jednak metodou věcné hodnoty a jednak metodou porovnávací, kdy srovnával obdobných šest nemovitých věcí, a to na částku 3,900.000,- Kč. Znalecký posudek potvrzuje, že rodinný dům byl dříve chatou.

23. Ze smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené mezi [redacted] a SKYLARK CAPITAL LTD. ze dne 13.9.2018 vyplývá, že [redacted] postoupil zbývající část své pohledávky ve výši 1 mil. Kč za [redacted] na tuto společnost se sídlem 30 Dunstan Close, London N2 OUX, Velká Británie, za částku 730.000,- Kč spolu s jejím zajištěním. Ze smlouvy dále vyplývá, že se [redacted] zavázal vzít zpět návrh na nařízení exekuce u Exekutorského úřadu Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ, s tím, že se současně zavázal uhradit náklady této exekuce. Z informace o průběhu řízení č. Z-4079/2018-202 ze dne je pak zřejmé, že exekuce vedená soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem byla ukončena ke dni 8.10.2018.

24. Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 10.10.2018 pro LV č. [redacted] v k.ú. [redacted] je zřejmé, že k tomuto dni byla jako vlastníka předmětných nemovitých věcí zapsána žalovaná. Nemovitosti byly k tomuto dni zajištěny zástavním právem ve prospěch České spořitelny, a.s. pro pohledávku ve výši 2,000.000,- Kč a ve prospěch [redacted] rovněž pro pohledávku ve výši 2,000.000,- Kč. Z výpisu z Katastru nemovitostí dále vyplývá, že dne 29.8.2018 byla podána proti žalované žaloba [redacted] na vrácení daru. práva k nemovitostem byla dotčena dvěma řízeními, a to V-7967/2018-202 a Z-4079/2018-202. Z informace o průběhu řízení č. V-7967/2018-202 ze dne 10.10.2018 vyplývá, že společnost SKYLARK CAPITAL LTD. a [redacted] učinili souhlasné prohlášení o změně osoby zástavního věřitele postoupením pohledávky s ohledem na uvedenou smlouvu o postoupení pohledávky ze dne 13.9.2018 a navrhli změnu zápisu zástavního věřitele v katastru nemovitostí.

25. Soud zamítl návrh na provedení důkazu výpisem [redacted] z centrální evidence obyvatel, neboť tento důkaz považoval za nadbytečný.

26. Na základě provedeného dokazování tedy soud dospěl k závěru o skutkovém stavu věci, že žalobce má za [redacted] pravomocnými a vykonatelnými směnečnými platebními rozkazy přiznanou směnečnou pohledávku ve výši 200.000,- Kč s příslušenstvím včetně nákladů řízení, jejíž splatnost nastala 20.7.2007 a pohledávku ve výši 120.000,- Kč spolu s příslušenstvím

včetně nákladů řízení, jejíž splatnost nastala 30.12.2008. [REDAKCE] daroval darovací smlouvou ze dne 20.5.2010 ze svého výlučného vlastnictví předmětné nemovitosti žalované jakožto své manželce a právními účinky vkladu práva do katastru nemovitostí nastaly dnem 4.6.2010. Uvedené nemovitosti byly v době převodu zatíženy dvěma zástavními právy zřízenými ve prospěch zástavních věřitelů, a to České spořitelny, a.s., a [REDAKCE] kdy každý z nich měl v době převodu nemovitostí vůči [REDAKCE] pohledávku ve výši 2,000.000,- Kč. Obvyklá cena nemovitostí činila v době uzavření darovací smlouvy částku 2,370.839,- Kč, jak je zřejmé ze znaleckého posudku Ing. Štěpánky Johnové, který soud v této části považoval za správný s ohledem na to, že znalkyně vycházela při stanovení ceny obvyklé z průměrné ceny nemovitostí v daném okrese podle statistických tabulek. [REDAKCE] neměl a nemá žádný další majetek, ze kterého by bylo možné pohledávku žalobce uhradit, jak vyplývá z jednotlivých exekučních spisů. Česká spořitelna, a.s. i [REDAKCE], který v mezidobí převedl část své pohledávky ve výši celkem 1 mil. Kč na společnost SKYLARK CPITAL LTD., poté podali návrh na nařízení soudního prodeje zástavy. V případě České spořitelny, a.s. bylo řízení přerušeno (viz usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 44 C 13/2015-42, které nabylo právní moci dne 13.3.2015) a na pohledávku této společnosti, jejíž hodnota činila ke dni 12.9.2018 celkem 2,783.848,81 Kč, nebylo ke dni vyhlášení rozsudku ničeho uhrazeno. V případě [REDAKCE] bylo návrhu vyhověno a Okresní soud v Berouně následně dne 2.9.2015 pověřil provedením exekuce soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ. Pohledávka [REDAKCE] která ke dni 27.7.2018 činila částku 2,020.998,- Kč včetně příslušenství a nákladů soudního exekutora, měla být uhrazena prodejem nemovitých věcí v dražbě, která byla ve věci nařízena na den 18.9.2018. K prodeji nemovitých věcí v dražbě nedošlo, neboť [REDAKCE] vzal dne 13.9.2018 návrh na nařízení exekuce zpět a tato byla usnesením soudního exekutora ze dne 18.9.2018 zastavena. Důvodem byla skutečnost, že [REDAKCE] poněkud překvapivě 5 dní před nařízenou dražbou postoupil svoji pohledávku, jejíž hodnota činila ke dni 11.9.2018 částku 2,033.336,- Kč včetně nákladů exekuce, spolu s příslušenstvím a zajištěním na společnost SKYLARK CPITAL LTD., a to za částku 730.000,- Kč, a současně zřejmě uhradil náklady exekuce, neboť se k této úhradě zavázal smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 13.9.2018. Ke dni vyhlášení tohoto rozsudku trvalo zástavní právo České spořitelny, a.s. k předmětným nemovitostem na úhradu její pohledávky a podle smlouvy o postoupení pohledávek a informace o průběhu řízení V-7967/2018-202 pak existovalo zástavní právo k předmětným nemovitostem ve prospěch společnosti SKYLARK CPITAL LTD., na kterou byla ke dni vyhlášení rozsudku převedena pohledávka ve výši jistiny 2 mil. Kč. Hodnota nemovitostí pak ke dni 30.6.2018 činila částku 3,900.000,- Kč, jak je zřejmé ze znaleckého posudku Ing. Ivo Ludvíka, z něhož soud vycházel a který považoval za správný s ohledem na to, že znalkyně Ing. Johnová při stanovení ceny obvyklé jednak porovnávala předmětné nemovitosti pouze se čtyřmi dalšími nemovitostmi, a jednak nezohlednila opravy nemovitosti k nimž došlo v souvislosti se záplavami v roce 2013.

27. Při právním hodnocení soud vycházel soud s ohledem na ust. § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1.1.2014 z ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen „o.z.“), s ohledem na to, že pohledávky žalobce vznikly za účinnosti tohoto zákona a darovací smlouva, kterou [REDAKCE] převedl své vlastnické právo k předmětným nemovitostem na žalovanou, byla uzavřena dne 20.5.2010, rovněž za účinnosti tohoto zákona.

28. Podle ustanovení § 42a o.z. se věřitel může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen. Odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo (§ 116, 117 o.z.), nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou

případu, když druhá strana tehdy dlužníkům úmysl zkrátit věřitele i při náležitě pečlivosti nemohla poznat. Právo odporovat právním úkonům lze uplatnit vůči osobě, v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, nebo které vznikl z odporovatelného úkonu dlužníka prospěch. Právní úkon, kterému věřitel s úspěchem odporoval, je vůči němu neúčinný potud, že věřitel může požadovat uspokojení své pohledávky z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku; není-li to dobře možné, má právo na náhradu vůči tomu, kdo měl z tohoto úkonu prospěch. Podle § 116 o.z. je osobou blízkou příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel, partner; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Podle § 152 o.z. zástavní právo slouží k zajištění pohledávky pro případ, že dluh, který jí odpovídá, nebude včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení z výtěžku zpeněžení zástavy. Podle § 164 odst. 1 o.z. zástavní právo působí vůči každému pozdějšímu vlastníku zastavené věci, souboru věcí a bytu nebo nebytovému prostoru ve vlastnictví podle zvláštního zákona, nestanoví-li zákon jinak. Totéž platí, jde-li o každého pozdějšího věřitele zastavené pohledávky, o každého pozdějšího oprávněného ze zastaveného jiného majetkového práva nebo předmětu průmyslového vlastnictví a o každého pozdějšího majitele zastaveného obchodního podílu nebo cenného papíru. Podle § 165 odst. 1 a 2 o.z. není-li pohledávka zajištěná zástavním právem splněna včas, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení zástavy. Totéž právo má zástavní věřitel, jestliže pohledávka byla po své splatnosti splněna jen částečně nebo nebylo-li splněno příslušenství pohledávky. Vznikne-li na zástavě více zástavních práv, uspokojují se zajištěné pohledávky postupně v pořadí určeném podle doby vzniku zástavních práv.

Podle § 628 odst. 1 o.z. darovací smlouvou dárce něco bezplatně přenechává nebo slibuje obdarovanému, a ten dar nebo slib přijímá.

Z ust. § 337c odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2010 (tedy v době uzavření darovací smlouvy) pak vyplývá, že při prodeji nemovitých věcí při výkonu rozhodnutí mají při uspokojení pohledávek z rozdělované podstaty po jejich prodeji přednost pohledávky zajištěné zástavním právem (písm. c) před ostatními pohledávkami (písm. f)).

29. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba byla podána včas, tedy v tříleté lhůtě dle § 42a o.z. Vzhledem k tomu, že žalobce měl za to, že byl zkrácen v souvislosti s úhradou svých pohledávek ve výši 200.000,- Kč (splatnou 20.7.2007) a 120.000,- Kč (splatnou 30.12.2008) uzavřením darovací smlouvy [redacted] se žalovanou dne 10.5.2010, a žaloba byla podána dne 28.3.2012, dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána v zákonné tříleté lhůtě, tedy včas.

30. Pokud jde o posouzení věcné legitimace k podání žaloby, soud odkazuje na hodnocení této otázky uvedené v rozsudku zdejšího soudu 31.3.2016, č.j. 6 C 54/2012-262. Žalobce je aktivně legitimován k podání žaloby, neboť má vykonatelné pohledávky vůči [redacted] původnímu vlastníkově předmětných nemovitostí, které žalobci nebyly uhrazeny a žalovaná je pasivně ve věci legitimována, neboť žalovaná je v této věci nabyvatelka nemovitostí, převedených do jejího vlastnictví dlužníkem - jejím manželem na základě uzavřené darovací smlouvy, kterou soud shledal platnou ve smyslu § 628 odst. 1 o.z.

31. Soud se dále zabýval tím, zda je žaloba důvodná, a zda jednáním [redacted] jako dlužníka žalobce, bylo zkráceno uspokojení pohledávky žalobce. V řízení bylo prokázáno, že žalobce má dvě vykonatelné pohledávky, jejichž jistina činí celkem 320.000,- Kč, jejichž uhrazení je oprávněn požadovat po [redacted]. [redacted] však nevlastní žádný exekučně postižitelný majetek s výjimkou starobního důchodu, který je mu vyplácen. Tento příjem [redacted] je však postižen v exekuci pro jinou pohledávku, a po jejím uhrazení jsou pak vedeny proti [redacted] minimálně dvě další exekuce. Jediný majetek, ze kterého by proto bylo možné pohledávku žalobce uspokojit byly předmětné nemovitosti, které však [redacted] daroval své manželce darovací smlouvou dne 10.5.2010. Obvyklá cena těchto nemovitostí činila k uvedenému datu 2,370.839,- Kč, přičemž nemovitosti byly v dané době zatíženy zástavním

právem pro pohledávku České spořitelny, a.s. ve výši 2 mil. Kč a [REDAKCE] ve výši 2 mil. Kč. Protože hodnota převáděných nemovitostí byla nižší než pohledávky zástavních věřitelů, a při prodeji nemovitostí ve výkonávacím řízení by tyto zajištěné pohledávky měly přednost při jejich úhradě z rozdělované podstaty dle § 337c odst. 1 o.s.ř., lze dovést, že [REDAKCE] neměl v úmyslu převodem předmětných nemovitostí na žalovanou, zkrátit žalobce v uspokojení jeho pohledávky. Soud v tomto směru odkazuje na odvolacím soudem citovaný rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 2785/2012, v němž soud konstatoval, že „Vzniklo-li zástavnímu věřiteli právo na uspokojení zajištěné pohledávky ze zástavy, z uvedeného mimo jiné vyplývá, že věc, pohledávka nebo jiné majetkové právo, které tvoří zástavu, nejsou způsobilé uspokojit jiné pohledávky (pohledávky zajištěných zástavním právem s pozdějším pořadím a nezajištěné pohledávky), jestliže výtěžek jejich zpeněžení může sloužit (s ohledem na hodnotu zástavy) jen k uspokojení pohledávky zástavního věřitele, ledaže by zákon takovým jiným pohledávkám přiznal právo na přednostní uspokojení. Udělí-li tedy dlužník právní úkon, kterým převede svou zastavenou věc, pohledávku nebo jiné majetkové právo na jiného, nedochází tím ke zmenšení jeho majetku, které by mohlo způsobit zkrácení uspokojení jiných pohledávek, měl-li zástavní věřitel (v době dlužníkova právního úkonu) právo na uspokojení zajištěné pohledávky ze zástavy, nepřesahuje-li hodnota zástavy výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství (a nelze tedy důvodně předkládat, že by výtěžek zpeněžení zástavy mohl sloužit k uspokojení dalších pohledávek) a působí-li zástavní právo vůči nabyvateli zástavy; uvedené neplatí jen tehdy, přiznává-li zákon zkrácené pohledávce právo na uspokojení před zajištěnou pohledávkou.“ Tuto skutečnost pak potvrzuje obvyklá cena nemovitostí stanovená znalcem Ing. Ivo Ludvíkem ke dni 30.6.2018, která činila 3,900.000,- Kč, přičemž hodnota pohledávek zajištěných zástavním právem činila v době vyhlášení rozsudku v případě společnosti SKYLARK CPITAL LTD. minimálně 2 mil. Kč a v případě České spořitelny více než 2,783.848,81 Kč, tedy opět více, než činila hodnota převedených nemovitostí. S ohledem na tento závěr se proto soud blíže nezabýval dalšími námitkami žalované.

32. Vzhledem k tomu, že v řízení nebylo prokázáno, že by se [REDAKCE] jako dlužník žalobce uzavřením darovací smlouvy se žalovanou zcela účelově zbavil svého jediného hodnotného majetku, z něhož by bylo možné pohledávku žalobce uspokojit, rozhodl soud, jak ve výroku I., rozsudku uvedeno a žalobu v celém rozsahu zamítl.

33. O nákladech řízení pak soud rozhodl ve smyslu ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalované, která byla ve věci zcela úspěšná, přiznal v plné výši právo na náhradu jejích nákladů. Náklady žalované představují odměnu za zastupování advokátem za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč dle ust. § 9 bod 3, písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“, ve znění činném do 31.12.2012, tedy v době provedení těchto úkonů) za převzetí a přípravu věci původním právním zástupcem žalované Mgr. Tomášem Kaplanem dne 3.1.2012 podle § 11 odst. 1, písm. a) AT, a za sepsání vyjádření dne 12.6.2012 podle § 11 odst. 1, písm. d) AT a za 0,5 úkonu právní služby po 1.050,- Kč dle ust. § 9 bod 3, písm. a) AT za účast na jednání 29.11.2012, které však nebylo zahájeno, tedy podle § 11 odst. 2, písm. g) AT, dále za 6 úkonů právní služby po 3.100,- Kč, učiněné zástupcem žalované po dni 1.1.2013 dle § 9 odst. 4 písm. b) AT, a to za podání ze dne 31.3.2015, odvolání z 13.7.2016 podle § 11 odst. 1, písm. d) AT, za převzetí a přípravu věci současnou právní zástupkyní žalované JUDr. Jitkou Oliberiusovou dne 9.10.2018 podle § 11 odst. 1, písm. a) AT, a dále za účast na jednání dne 22.3.2016, 20.2.2017 a 10.10.2018 podle § 11 odst. 1, písm. g) AT a 2x 0,5 úkonu po 1.550,- Kč za účast na jednání dne 3.2.2015, které nebylo zahájeno dle § 11 odst. 2, písm. g) AT a za odvolání z 31.3.2015 podle § 11 odst. 2, písm. d) AT, dále za celkem 11 paušálních náhrad po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 AT. Náklady žalované dále představují náhradu cestovních výdajů za cestu advokáta osobním automobilem k jednání soudu dne 29.11.2012 z Prahy do Berouna a zpět vypočtenou dle ustanovení § 157 a § 158 zák. č. 262/2006 Sb. ve výši 460,93 Kč (osobní automobil Mazda, typ GG1, spotřeba dle TP: 8 l/100 km (3. údaj o spotřebě), palivo benzin automobilový 95 oktanů, cena 34,90 Kč na 1litr, sazba zák. náhrady 3,70 Kč/1 km, počet km 71 dle vyhlášky č. 429/2011 Sb.), ve výši 466,61 Kč (osobní automobil Mazda, typ GG1, spotřeba dle TP: 8 l/100 km (3. údaj o spotřebě vozidla

podle metodiky ES 2004/3), palivo benzin automobilový 95 oktanů, cena 35,90 Kč na 1litr, sazba zák. náhrady 3,70 Kč/1 km, počet km 71 dle vyhlášky č. 328/2014 Sb.), ve výši 438,49 Kč (osobní automobil Mazda, typ GG1, spotřeba dle TP: 8 l/100 km (3. údaj o spotřebě), palivo benzin automobilový 95 oktanů, cena 29,70 Kč na 1litr, sazba zák. náhrady 3,80 Kč/1 km, počet km 71 dle vyhlášky č. 385/2015 Sb.), ve výši 393,45 Kč (osobní automobil Ford Focus, typ DA3, spotřeba dle TP: 4,7 l/100 km (3. údaj o spotřebě vozidla podle metodiky ES 2004/3), palivo nafta motorová, cena 32,80 Kč na 1litr, sazba zák. náhrady 4,- Kč/1 km, počet km 71 dle vyhlášky č. 463/2017Sb.), a náhradu za ztrátu času advokáta (cesta k jednání soudu a zpět) za 8 půlhodin po 100,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1.9.2006, tedy celkem 800,- Kč. Vzhledem k tomu, že původní právní zástupce žalované byl plátcem DPH a žalovanou zastupoval až do dne 16.8.2017, kdy bylo soudu oznámeno ukončení jeho právního zastoupení žalované, je třeba ke všem úkonům právního zástupce a cestám k soudu učiněným do této doby přiznat rovněž daň z přidané hodnoty ve výši 21 % DPH s ohledem na ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. a § 20a zákona č. 235/2004 Sb. ve výši 5.337,38 Kč. Celkem tak soud přiznal žalované náhradu nákladů ve výši 38.146,85 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná byla ve sporu zastoupena advokátem, uložil soud celkovou částku nákladů řízení zaplatit přímo tomuto advokátovi (§ 149 odst. 1 o.s.ř.), jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. V souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil ve výroku II. lhůtu k plnění rovněž v trvání tří dnů od právní moci rozsudku, ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalobce povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, který naposledy žalovanou v řízení zastupovala.

34. Ve výroku III. tohoto rozsudku soud uložil neúspěšnému žalobci povinnost náhrady nákladů vzniklých státu podle § 148 odst. 1 o.s.ř. Státu v průběhu tohoto řízení vznikly náklady příbráním znalkyně Ing. Štěpánky Johnové, které byla usnesením zdejšího soudu ze dne 22.3.2018, č.j. 6 C 44/2012-401, přiznána a následně proplacena odměna za podaný znalecký posudek ve výši 5.000,- Kč. Protože tato odměna již byla uhrazena ze zálohy ve výši 5.000,- Kč složené žalobcem dne 20.11.2017, není žalobce povinen tuto částku státu nahradit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5, Česká republika, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně, se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Beroun 10. října 2018

JUDr. Markéta Švarcová v.r.
samosoudkyně